

Téma: Bran - Tajemný hrad hraběte Drakuly
Jméno: Aneta Holá
Třída: 4.C
Datum: 10. ledna 2022

Osnova:

1. Seznámení s místem
2. Prohlídka plná strachu
3. Porovnání s jinými hrady
4. Setkání s hrabětem Drakulou

Všichni jste asi slyšeli o Branu, o tajemném hradu a jeho záhadnému obyvateli. Mnozí se pokusili dostat na děsivé místo, avšak tyto lidé se báli udělat jediný krok do obrovského hradu, ze kterého běhal mraz po zádech. Pár jedinců se ale odvážilo překročit práh, ti se bohužel už nikdy nevrátili...

A tak jsem tu. Stojím před prahem nejděsivějšího a nejobávanějšího místa, kam kdys lidská noha vkročila. Hrobové ticho mě ohlušilo. Jediné, co bylo slabě slyšet, byl tlukot mého vlastního srdce. Dveře se samy od sebe se skřípavým zvukem otevřely a já ustoupila do velkého sálu. V okamžiku jsem byla obklopena příjemnou vůní starého dřeva a chladným obětí, jakoby mě objal duch oči nemrtvý. Přímo přede mnou visel obrovský obraz již už zmíněného majitele zámků. Na první pohled se tento pán zdál charismatický, usměvavý a příjemný. Jeho oči však žhnuly nenávistí. Ke komu? Netuším. Nikdo netuší. Jak se od těch hlubokých, krvavých očí dá odtrhnout? Mě pomohl rychlý pohyb k nejbližším dveřím a vstup

do další tajuplné místnosti. Oprená o dveře jsem s úžasem zírala na mohutný lustr. Ten musel být vytvořen mistry v oborn. I když nebyl rozsvícen, měsíční paprsky s na něm odražely a malá světýlka tancovala po celé místnosti. Pod ním stál velký jídelní stůl s vysokým počtem mistrovsky vyřezávaných a prošitých židlí. Do nosu mě uderil zápach zkaženého jídla, proto jsem se rozhodla, co nejdříve zmizet. V další místnosti se nacházela postel hodná králi. Periny utkané z nejjemnější látky, polštáře měkké jako nadýchané obláčky a toho místa pro vysalování při deštivém dni! Pohodlí mě donutilo pomalu zavřít oči a zapomenout na všechny předešlý strach.

Možná se ptáte, jak se tento hrad liší od jingch. Bran vám sebere dech stejně jako ostatní. Však v žádném jiném vás nepolíbí hrůza tak, že dostanete husí kůže. Nikdy nespátíte tolik krásy a hrůzy na jednom místě.

Hlasité bouchnutí mě dostalo ze snění a vrátilo mě zpět do reality. Předemnou stála neidentifikovatelná osoba. Srdce se mi zastavilo při pohledu z očí do očí. Krvavé nenávistné oči... Bran, hrad, kterému se vyhýbá každý. Hlavně proto, že když se přiblíží, může slyšet křik a tiché prosby o pomoc.

do další tajuplné místnosti. Oprená o dveře jsem s úžasem zírala na mohutný lustr. Ten musel být vytvořen mistry v oboru. I když nebyl rozsvícen, měsíční paprsky s na něm odražely a malá světýlka tancovala po celé místnosti. Pod ním stál velký jídelní stůl s vysokým počtem mistrovsky vyřezávaných a prošitých židlí. Do nosu mě uderil zápach zkaženého jídla, proto jsem se rozhodla, co nejdříve zmizet. V další místnosti se nacházela postel hodná králi. Periny utkané z nejjemnější látky, polštáře měkké jako nadýchané obláčky a toho místa pro vysalování při deštivém dni! Pohodlí mě donutilo pomalu zavřít oči a zapomenout na všechny předešlý strach.

Možná se ptáte, jak se tento hrad liší od jiných. Bran vám sebere dech stejně jako ostatní. Však v žádném jiném vás nepolíbí hrůza tak, že dostanete husí kůže. Nikdy nespátíte tolik krásy a hrůzy na jednom místě.

Hlasité bouchnutí mě dostalo ze snění a vrátilo mě zpět do reality. Předemnou stála neidentifikovatelná osoba. Srdce se mi zastavilo při pohledu z očí do očí. Krvavé nenávistné oči... Bran, hrad, kterému se vyhýbá každý. Hlavně proto, že když se přiblíží, může slyšet křik a tiché prosby o pomoc.